

რეზონანსი

1990
საგარეო
20
ნომერი
№136 (10379)
ფასი 8 კპ.

გაზეთი გამოდის 1990 წლის 1 მარტიდან

წამყვანი საგარეოაზროვნე - კოლმეტიკური გაზეთი

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პირველი სესია

დეკლარაცია...

18 ნომერი საქართველოს რესპუბლიკის პირველი მოწვევის უზენაესი საბჭოს პირველი სესიამ განაცხადო შეთანხმება საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე დეპუტატი ზვიად გამსახურდიამ.

დეპუტატებმა განიხილეს და მიიღეს კანონი საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის თანამდებობის შემოღების შესახებ. ამასთან დაკავშირებით საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციაში (ძირითად კანონში) შეტანილი იქნა შესაბამისი ცვლილებანი და დამატებანი.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილის პოსტზე შემოთავაზებული იყო ქართველ ტრადიციონალისტთა კავშირის თავმჯდომარის, „მრგვალი მაგიდა“ წევრის დეპუტატ აკაკი ასათიანის კანდიდატურა.

ამ კანდიდატურის განხილვაში მონაწილეობდნენ დეპუტატები მათელია ქუთელია, ლოვარდ ტუშაშვილი, გურამ პეტრიაშვილი, შალვა წინწალაშვილი.

სესიაზე გამოხუტა აკაკი ასათიანმა დეპუტატებს გააცნო თავისი ბიოგრაფია, უპასუხა კითხვებზე.

სესიამ ერთხმად აირჩია დეპუტატი აკაკი ასათიანი საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილედ.

როგორც ცნობილია, უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივნის თანამდებობა გათვალისწინებული აღარ არის საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციით. უზენაესი საბჭოს და მისი აპარატის საქმიანობის ორგანიზაციისათვის მზანშეწონილად იქნა მიჩნეული შემოღონ უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილის თანამდებობა.

ამ თანამდებობაზე შემოთავაზებული იყო „მრგვალი მაგიდა“ წევრის დეპუტატ ნემო ბურჭულაძის კანდიდატურა.

შემოთავაზებული კანდიდატურის გამო თავიანთი აზრი გამოთქმეს დეპუტატებმა ავთანდილ იმნაძემ, ირინე ტალიაშვილმა, ავთანდილ კვეციანამ.

სესიამ ერთხმად აირჩია დეპუტატი ნემო ბურჭულაძე უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილედ.

შემდეგ დეპუტატები შეუდგნენ საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის

დანიშნის ხაითის განხილვას.

ამ პოსტზე შემოთავაზებული იყო „მრგვალი მაგიდა“ წევრის, სრულიად საქართველოს რუსთაველის საზოგადოების პრეზიდენტის დეპუტატ თენგიზ სიგუას კანდიდატურა.

შემოთავაზებული კანდიდატურის განხილვაში მონაწილეობდნენ დეპუტატები გურამ მაქაცაია, ნიკოლოზ ხაქაპურიძე, თენგიზ კიტოვანი, გურამ ქაშაყავილი, როინ მებრეველი, მონდია ხალუქაძე, პაატა კოლუაშვილი, შერვაბ ბალარაჩივილი.

სესიაზე გამოხუტა დეპუტატმა თენგიზ სიგუამ გააცნო საპროგრამო განცხადება უპასუხა კითხვებზე.

უზენაესი საბჭომ ერთხმად დანიშნა დეპუტატი თენგიზ სიგუა საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარედ. მას დაევალა წარმოდგინოს უზენაესი საბჭოს წინადადება რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს სტრუქტურისა და პერსონალური შემადგენლობის შესახებ, ხოლო უზენაესი საბჭოს შესაბამის მუდმივ კომისიებს დაევალოთ წარუდგინონ უზენაესი საბჭოს დასკვნები მთავრობის სტრუქტურისა და პერსონალური შემადგენლობის თაობაზე.

სესიაზე შორივი ხხლამის დაწყების წინ დეპუტატებმა წუთიერი დუმილით სცეს პატივი საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის გმირის შერაბ კონტავას ხსოვნას.

ტრიბუნაზე მიწვეული გმირის დედა ოლღა დემურია-კონტავა გულბილად მიხალმა ახალი უზენაესი საბჭოს დეპუტატებს და დალოცა ისინი.

—დღეს დიდი დღეა,—თქვა მან, ახლა ზვიადისა და შერაბის—დიდი კონსტანტინეს სულიერი შვილების ოცნება, წინ კიდევ შრავალი დაბრკოლება და სიძნელეა, რომლებიც უნდა დაძლიოთ. მაგრამ ჩვენთან არს ღმერთი. ერთსულოვნება ახლა ყველაზე მთავარია, ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი!

შემდეგ სიტყვა მიეცა დემოკრატიული საქართველოს პირველი პრეზიდენტის ნოე ყორღანაის ვახე რეკემ ყორღანაის, რომელმაც, კერძოდ, თქვა:

—მე დავიბადე საურანგეთში, მაგრამ ყოველთვის ვიცოდი, რომ ჩემი სამშობლო საქართველოა. დარწმუნებული ვარ, მალე დადგება დრო, როცა ზღის ჩამოვარდნის თვისუფალი საქართველოს

რესპუბლიკის მომავალ პრეზიდენტს.

ამის შემდეგ სესია შეუდგა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს მუდმივი კომისიების ხაითის განხილვას.

შემოვიდა წინადადება შექმნას 9 ასეთი კომისია, ამ ხაითის განხილვაში მონაწილეობდნენ დეპუტატები ნოდარ ნათაძე, ნიკოლოზ ხაქაპურიძე, რომან გოციანიძე, დავით კუბრიშვილი, ილდარ შენგელაია, ავთანდილ მარგარიანი.

კახეთის მთელ რიგ რაიონებში წარმომადგენელი რთული ოპერატიული ვითარების შესახებ საგანგებო ინფორმაციით გამოვიდა რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროს სისხლის სამართლის სამმართველოს უფროსი გრიგოლ შონია.

სესიამ ჩამოაყალიბა დეპუტატი აკაკი ასათიანი პარლამენტის პოლიტიკური პარტიებისა და ორგანიზაციების წარმომადგენლებთან შექმნილი სიტუაციის ოპერატიული განხილვისათვის.

შემდეგ გაგრძელდა მუდმივი კომისიების ხაითის განხილვა. მასში მონაწილეობდნენ დეპუტატები ალიკო მელაძე, პაატა კოლუაშვილი, მინდია უგრეხელიძე, ნუგზარ მგალობლიშვილი, დავით გოგუაძე.

დეპუტატებმა მიიღეს გადაწყვეტილება უზენაესი საბჭოს მუდმივი კომისიების შექმნის შესახებ, აირჩიეს ამ კომისიითა თავმჯდომარეები.

აირჩიეს თავმჯდომარეები კომისიების: კანონმდებლობის და კანონიერების დაცვისა—დეპუტატი ნუგზარ მგალობლიშვილი, საფინანსო-სახაურეთისა— დეპუტატი ტარიელ გელაშტია, ეკონომიკური რეფორმისა—დეპუტატი გივი თაქთაქიშვილი, ჰუმანიტარული და სოციალურ ხაითისა—დეპუტატი რობერტ პეტრიაშვილი, მრეწველობის, ენერგეტიკის, მშენებლობის, ტრანსპორტის და კავშირგაბმულობისა—დეპუტატი ბაკურ გულუა, სოფლის მეურნეობის, მიწათსარგებლობის და ეკოლოგიისა—დეპუტატი ირაკლი ჩხეიძე, საერთაშორისო ურთიერთობებისა—დეპუტატი თედო პაატაშვილი, საზოგადოებრივი წესრიგის და სახელმწიფო უშიშროების დაცვისა—დეპუტატი ვაჟა ადამია, კულტურის, განათლების და მეცნიერებისა—დეპუტატი თემურ ქორიძე.

(დასასრული მე-2 გვერდზე)

საქართველოს რესპუბლიკის კანონი საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო გერბის შესახებ

საქართველოს კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) 180-ე მუხლის შესაბამისად საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ადგენს:

1. დამტკიცდეს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო გერბის გამოსახულება.
2. ძალადაკარგულად ჩაითვალოს საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახელმწიფო გერბის შესახებ საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1978 წლის 24 აპრილის ბრძანებულება (საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს უწყებები 1978 წ. № 4, მუხ. 68).

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე ზ. გამსახურდიამ.

თბილისი, 1990 წლის 14 ნოემბერი.

საქართველოს რესპუბლიკის კანონი საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო დროშის შესახებ

საქართველოს კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) 181-ე მუხლის შესაბამისად საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ადგენს:

1. დამტკიცდეს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო დროშის გამოსახულება.
2. ძალადაკარგულად ჩაითვალოს საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1951 წლის 11 აპრილის ბრძანებულება „საქართველოს სსრ სახელმწიფო დროშის შესახებ“ (საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს უწყებები, 1951 წ. № 2, მუხ. 21).

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე ზ. გამსახურდიამ.

თბილისი, 1990 წლის 14 ნოემბერი.

საქართველოს რესპუბლიკის კანონი საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ჰიმნის შესახებ

საქართველოს კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) 182-ე მუხლის შესაბამისად, საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ადგენს:

1. დამტკიცდეს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ჰიმნის ტექსტი და მუსიკალური რედაქცია (თან ერთად).
2. ამ კანონით დამტკიცებული საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ჰიმნის შესრულება პოეტ რესპუბლიკაში შემოღებულ იქნეს 1990 წლის 15 ნოემბრიდან.
3. საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ჰიმნის ტექსტი და მუსიკის ნოტები გამოქვეყნდეს.
4. ძალადაკარგულად ჩაითვალოს საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახელმწიფო ჰიმნის შესახებ საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1978 წლის 14 აპრილის ბრძანებულება (საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს უწყებები, 1978 წ. № 4, მუხ. 69).

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე ზ. გამსახურდიამ.

თბილისი, 1990 წლის 14 ნოემბერი.

საქართველოს
საგარეო
საზღვაო
საზღვაო
საზღვაო

მასსოვს, უმარჯველესობისას სუქი აღნაგობისა და გამხდარ თანადასდევს გავესწრებოდით სოლმე: რას ჰგავხარ, შე უღვე ჯრო, რა შიშშილის ფორმულას-ოქო. „შიშშილის ფორმულა“ სპასუხოდ მკვარანცხულ „ხუ-რდას“ დავგებრუნებდა და ვი-ცნოდით მერე მადიანად.

რამ გამახსენა ახლა თოქმის ოცდაათი წლის წინანდელი ამ-ხაგი? რა თქმა უნდა, გავირ-გებამ, იმან, რომ დამვალტყავე-სული და უსახური არადლი-ფადის „ჩვენს დიად საბჭოეთ-ში“, არადლი კომუნის... უკაც რავად, შიშშილისა.

„შიშშილის ფორმულა“ ხაკ-სო ხანია დაპარვა საღადლოდ გამოსაყენებელი სიტყვა—გაბე-ტის, შიშვენლობა და გახდა ჩვენი ყოფის რეალური, სახი-ცოცხლო ატრიბუტი—შაქრის, ბიწვის, კარაქის, ბენჯინის თუ ხეა „უფუნების“ შესაძენი და-წორი-დათარბებული ტალო-ნის ხაბოთ.

ადრე იტყოდნენ, ყველანა-საკვილიხს შევიღებო, ვართო ახ-ლა ეს ფრაზა ასე უღერსა-ო, რას ვიწავთ, ყველანი შიშ-შილის შევიღებო ვართ ამ გან-ტყინალ ამპერაში, შითიურ-დეგიათავივით რომ შორგავს და-ეხინება..

ახლა კი, ვინაიდან ე. წ. ხან-ქოთა კავშირის მოქალაქის პას-პორტით დასტურდება ჯერჯერ-

ობით ჩემი ვინაობა, თავს უფ-ლებას მივცემ გამოთქვა მიც-რეოდენი მოსაზრება რამდენიმე კონკრეტულ ფაქტზე.

ყველასათვის ცნობილია, რომ-ამა წლის ოქტომბრის ხოლო

რიცხვებში ხაბუოთა კავშირის ბრენდინტი ხატონი მ. გორბ-აჩივი იმყოფებოდა ესპანეთსა-და ხარტანეთში. მ. ვარბანი-ვის ორდლიანი ვინები პარაზში ამით დამთავრდა, რომ მან და ხარტანეთის პარტიდენტმა ფ-მიტერანმა გააუბრეს ხელშე-არღობა თანხმობისა და თანა-შრომლობის შესახებ. მს ოქტ-ომბერს შათ ხელი მოაწერეს შეთანხმებას ხაბუოთა კავშირი-სათვის ერთი მილიარდი დოლ-არის ხესხის თაობაზე. ორიოდ დღით ადრე კი ესპანეთში შე-თანხმდნენ „ჩვენთვის“ საქონ-ლისა და ხურსათის შესაძენად 1,5 მილიარდი დოლარის გამოყ-ლის შესახებ.

წუ ვიწებობით უმადური და-ვადარით, რომ მან მილიარდი დოლარი არც ისე ხელწასყრავი

თანხა საბჭოთა კავშირისნაირ „კუკგამხმარი“ ქვეყნისათვის, შით უმეტეს იმასოდ თუ გავითვა-ლისწინებთ, რომ ეს დოლარები მხოლოდ რა „ხაზინდარ კაპი-ტალისტურ“ ქვეყანასა და რადაც

საბჭოთა კავშირში ხაზოვ-ნებით და თავმოწონდ აქვ-ყენებს პრესით, ტელევიზიითა-და რადიოთი ასეთ ცნობას: „1990 წლის 24 ოქტომბერს, მოსკოვის დროით 18 საათზე

სად მიდის დოლარები ან უ გეგი ფსკერისაკენ მიექანება

ხუთიოდე დღეში მოიმათხოვრა „პერესტროიკის“ ავტორმა ახლა თქვენ იანგარიშეთ, რამდენი დიდი, საშუალო თუ პატარა სახელმწიფოა ამ ბებერ დედა-შიწაზე და თუ ყველა მათგანმა ანალოგიურად ჩაგვიხიბაილა შო-წყალება გადმოხრუნებულ ქუდ-ში, ხომ ავშენდით შავი დედა-ლივით?

მავრამ... რ, ეს მავრამ! გავ-კადნიერდები და ვიკითხავ „შე-აქ“ ნეტავ მართლა ხურსათისა-და ჩასაცმელ-დასახურავის შექ-ნას, ხალხის სოციალური კეთი-ლდღეობის ამაღლებას მოხმარ-დება ვითომ ის წახესტები დოლარები? ტოტალური ხაჯარო-ობის დროით და, ბევრი რამ, რაც კრემლის კულუარებში ხდება, დღედაც უცნობია ფარ-თო საზოგადოებრიობისათვის.

საბჭოთა კავშირში ახალი მიწის კუნძულების რაიონში მდებარე პოლიგონზე მიწისქვეშ სხედ-ელად ააფეთქეს 20-დან 150 კილოტონამდე სიმძლავრის ბირ-თვული იარაღი სამხედრობის დასტურებისა და უსაფრთხო-ების გაზრდის მიზნით, რადიაც-იული ვითარება გამოცდის რაიონში ნორმალურია“.

დმერთო, შენ გავიფიქრე! ამისთანა „უფუნებელ“ აფეთქებ-ებს, ჯოჯობითური იარაღ-დანად გარების სრულყოფას, ხელნი-ხაანი ხიხლისმსმელი სპეტრაზა-მების შენახვა-დააუბრებას, თა-ვისუფლებლისა და დამოუკიდებ-ლობისათვის მებრძოლი ერების დაორგუწვის ხომ არ ხმარდება „შეშინებვეთ“ ის უემოთხსენე-ბული წახესტებ-ნამათხოვარი დო-

ლარები? ან ეს ყბადღებულს „ბირთვული იარაღის სამხედრო-ობის დასტურება და უსაფრ-თხოების გაზრდის მიზანი“ რა თვალთმაქცობაა? რაო, საბჭოთა კავშირის „ბრძენი შამიზი“ დღე-მდე არ არიან ღარწუნებულს ბირთვული იარაღის სამხედრობ-აში? ან იქნებ სურთ დავაჭერი-ონ, რომ პოლიგონებზე ატომ-ური იარაღი ხშირ-ხშირად თუ არ აქვებდა, იდეალიზთა სიცოცხ-დება და ჩვენს „უზრუნველ“ ცხო-ვრებას საფრთხე მოეღის!

ფაქტი ერთია: „ველიკიაი დე-რუფას“, უკაცრავად და ფიქრებ-ზე შეიღებ „საბჭოთა ხალხების“ ნელი და ამაოდ ცდილობს ცრუ დამირტებით, ათასნაირი არა-რეალური პროგრამებით, დააუ-რის მათიონობით მშვიერი აღამიანს, მოავაროს ხოციალუ-რი, ეკოლოგიური თუ სხვა ურ-თულესი პრობლემები.

ღრო, ისტორია ყველას თავის-დედილს მიუჩენს, შეში ხალთაში არ დაიშალება..

რაც შეეხება ჯართველ ერს, მან უკვე გავეთო ერთადერთი ზრძეული არჩევანი და არაფერი ესაქმება იმ ძირჯაბერტილ და-გურდებრილდულ ზემზე, რომე-ლსაც „სსრკ“ აწერია და რომელიც აზობოქრებულ ოკეა-ნეში ლენინური დროის თანხ-დებით უსკერისაკენ მიექანება.

არაკატეკვილა

კომუნისტების შეგნებას კოდე-ქში ხავასამით აღნიშნულია: ჰუმანური ურთიერთობა და ურთიერთაპატივისცემა აღამიანთა შორის; აღამიანი აღამიანისათ-ვის მეგობარი, ამხანაგი და ძმა. სოლო მორალური კოდექსის ერთი შეგნება ხმადაღდა აცხადებს: პატარხანება და სწართღე, წენ-ობრივი სიწმინდე, უბრალოება და თავდადლობა საზოგადოებ-რივ და ბერად ცხოვრებაში.

73 წლის განმავლობაში რა სჯედი ვწაი ჰუმანური აზრის მორალური კოდექსის მოთხო-ვნის შესრულებას? ვინ გახდა მომავლის ღირსეული მოქალა-ქე? ვინ გადაეღობა აღამიანთა უციოების სიტლანქს?

ბოდესაც გადაგებდავთ ჩვენს ცხოვრების წარსულს, ნათლად დაერწუნებდათ, რომ აღნიშნუ-ლნი მორალური კოდექსის შესრულება, საქმიოთ არც თუ-ახვ ადვილი ყოფილა, რადგანაც აღამიანის ზნეობრივი სახე ყაღ-აბდება ამ ზნეობრივ სამყარო-ში, სადაც იგი აზრდება, სა-დაც ხავშეობიდანვე თავისდა-უნებურად თვისებს მის კანო-ნებსა და წესებს.

ჩვენს საბჭოურ სინამდვილეში ზნეობრივი ნორმები მკვეთრად შეცვლბოდნენ, ვერ ვცხოვრობ-დით ისე, როგორც გეწამდა. დიდა ოქტომბრის სოციალისტ-ური რევოლუციით შობილმა საბჭოეთმა ვერ მოგვცა საზ-ოგადოებრივა განვითარების კა-ნონზომიერი შედეგი, პრალეტ-

რიატის დიქტატურის დამყარ-ებას მოჰყვა საქართველოს დამოუკიდებლობის დაკარგვა, ხა ხელმწიფობრიობის გაუქმება, ქართული მაწების გასხვისება, საქართველოს მიწა-წყლის დაყო-ფა ავტონომიურ რესპუბლიკე-რად, რომლის შედეგობა დღე განდელი „ეთნოკონფლიქტები“. ასეთ ყოფაში ჩამოყალიბდა შე-ვიწროვებულა და დამონებული ერის ზნეობრივი სახე. ურწმუნო აღამიანებმა დაკარგეს დვისის და კაცის სიყვარული, რასაც მოჰყვა ზნეობრივი დაცემა. ხა-ლიბალურენტირად ჩამოშორდა მართვის აპარატს. აღამიანის ფაქტორი უზღუდებულდვილ-ქნა. გახშირდა მეჭრთამეობა, პროტექციონიზმი, შამებლობა, შწვანე გზა ვავსნს სტეკულოც-იას, შოტყუბრებას, ქოისში იშვა შალადობა, აგონაობა, ყიჩილობა, სრულიად უშიშვრო მკვლელობა. შოიშალა ხანელმწიფობრივი ცხოვრება. საქართველოს ნების-შიერ კუთხეში დანაშაულის კატასტროფული ზრდა აინაგებს-ერის დემოგრაფიულ მდგომარე-ობას.

ხალხი ხაშინლად გადიზიანებ-ულია. აღამიანის გონება გაუტყ-ველია შხამითაა მოწამლული. დაიკარგა ურთიერთდობა, კრე-თილშობილური დამოკიდებულე-ბა, უფროს-უმცროსების ურთი-ერობატივისცემა, ყოველავე ამან წარმოშვა დანაშაული.

შემოკრა სრულიად საქართველ-ის კათალიკოს პატრიარქიაილია მეორემ და 28 ოქტომბერს გა-მოსცა საგანგებო ბრძანება: დღეიდან ყოველი ქართველი ელ-ამიანის მკვლელა გამოცხადდეს ქართველი ყრის მტრად. მკვლე-ლის საელი და გვარი შეტანილ იქნეს საპატრიარქოს სპეციალურ წიგნში და გადაეცეს თაობიდან თაობას, როგორც სამარცხვინო და დასავგობა.

ხელიწმინდის ტაძარში წარ-მოთქმულ საგანგებო ბრძანებას ყოველი ქართველი, ყოველი ქრისტიანი შეგებით მგებებით, თავყანს ვცემოთ და ვადიარებთ სახარების ამ მტრებს:

- მტრე.. ცეცა. შამახა..
- და.ა. დედახა.. შენხა.ა.
- წუ.. კატ.. კლაჟ..
- წუ.. იმრუშება..
- წუ.. იმარაგ..
- წუ.. ცილს.. სწამებს.;
- ღრუ.. მოწამეობითა..

ღვთისმშობლის წილხვდომილ საქართველოში წუ გავაბატ-ონებო შურსა და მტრობას, და-ლატსა და ორგულობას. ჩვენს ყოველდღიურ საქმიანობას სით-ჯიედ დავუღლით სინათლე და სიმართლე, პატროსნება და სი-კეთე, განდევნოთ ჩვენგან ყოვ-ელგვარი ბოროტება და ვილ-ოთ გადარჩენისათვის:

ჭრისტე, შეისმინე ჩვენი, მამოა შეცეთაო დმერთო, შეგვეწყაღენ ჩვენ.

ჩაის კულტურის უღავანს, ენგირის აგრისაწარმოო კომპი-ნატს რომელიც თიფლები ერთ-ერთ უძლიერეს საწარმოედ რა-იონში თავისი წვლილი შეაქვს საქართველოს ეკონომიკაში. გა-ხულ სეზონში მრეწველობას მიეყიდა 4000 ტონა ჩაის მწვა-

ში მოყვანის საშუალობა. საშუალოდამ გამოყოფილსულს-ული 40 მილიონური მანქანა „საქართველო“ წესის მიხედვი-თ დაუენებულთა სათავსოებში. აგ-ტოსატრანსპორტო პარკის (შოთ-ვარი ინჟინტერი რაულ ქარჩია), შემეეობლები, ზენიწულები, შემ

მეურნეობა სიასლეთა გვერდით

წე ფოთლო. კარგად ამუშავეს ექსპერიმენტული ჩაის ღებრიკის მუშაყებმა. წინა წელთან შედარ-ებით საგრძნობლად ამაღლდა პროდუქციის ხარისხი. შრომის ეჩარულმა ფორმამ დადებითად გადაწყვიტა, როგორც რაოდენ-ობის, ახვევ ხარისხის პრობლენა. ეს უმტკივნეულოდ არ მომხდ-არა, იყო მექანიზატორთა დაბ-ტკილებების შემთხვევები ტემ-წიკის გაუშართაობისა (ძირითა-დში სათადარიგო ნაწილების დეფიციტის გამო), მაგრამ მაინც შეძლეს დაფადების შესრულება, იზრუნეს ხარისხზე.

დუღებლები, რემონტიორება ხა თანადო მარაგ-ნაწილების მიღ-ების შემდეგ შეუღებებიან მომა-ვალი სეზონისათვის ტექნიკის შეეთებას. შიმღინარეობს ექსპერიმენტალ-ური ჩაის ფაბრიკის გადამარა-დება, რაც კიდევ უფრო ამაღ-ლებს გამოშვებული პროდუქ-ციის ხარისხს.

ახლა შთავარია მომავალი სე-წონისათვის შუადება. ამ დღებ-ში დაიწყება პლანტაციის ქვეშ კართოტკების მიხედვით მიწე-რალური სასუბების შეტანა. ში-შინარეობს დრენაჟების წესრამ-

გაუჭმლა პარტიული ორგანიზაცია
„აგრომრეწვის“ ზუგდიდის განყოფილების დემკონტიზა-ციის მიზნით ამა წლის 15 ოქტომბერს გაიმართა განყოფილ-ების კომუნისტური პირველადი პარტიული ორგანიზაციის კრება. კრების დადგენილებით გაუქმდა განყოფილების პირველადი პარტიული ორგანიზაცია.

საით იწყებებით, გაზრის
მესვეტნი ?

13 ოქტომბრის „ლიწის“ გა-
საქმებულმა მწერლებმა. ქვემო
ქობის და ზღურ-კალანდის
„ლიწის“ საქ. კ. ზუგდიდის
ქალაქის პირველ მდივანს
გურამ გუნავას.
წერილში დასმული პრობლე-
მა, საქალაქო კომიტეტის შენო-
ბა და მომზადება ქალაქის კულ-
ტურულ-საგანმანათლებლო ორ-
განიზაციებს, მაგნი უველამ
დადგომად მიიღო.
გვინდა შევეცადო მოვლენებს;

რომ ბიბლიოთეკარება მომავ-
ალი გაერთიანებული საქარო
ბიბლიოთეკის ადგილიც იქ გან-
ვსაზღვრეთ. მესამე საბჭოთა
განლაგება, სამკითხველო და რბა
წილი, ოთახებითა და მღებარეო-
ბით ზუსტად შეესაბამება დღე-
ვანდელი ბიბლიოთეკის მოთხოვ
ნებს...
ეტყობა ადრესატებს გულზე
ცუდად მოხვდათ წერილი. ვერ-
აფერს ვიტყვი რას იზამდნენ,
თუკი არჩენენ შემოქმედებას

ლიწის წერილი
ქალაქკომიტეტს

მზისთვის, რომ თქვენთვის
ნათელი იყოს წერილის დაწერის
მიზანი, თქვენს გადავსვენეთ და
შორი გზით შვიდობით შევადგე-
ვებით ხატველს.
...1912 წლის ვარდობისთვის,
ზუგდიდელ ინტელიგენციას და
ქართველთა შორის წერა-კითხვის
გამავრცელებელთა საზო-
გადოებას საზოცდობაშემდეგ წიგნი
შეუძენია და ქოხ-სამკითხველო
გაუხსნიათ. სამაჟია, რომ ბი-
ბლიოთეკის გახსნაზე სანიჭადუ-
ლო მწერალი და მამულიშვილი
ქაქი წერეთელი ჩამობრძანებ-
ულა; თანამედროვეებს წიგნო-
საყუდილისთვის დიდი ერისყა-
ციის სახელი მიუნიჭებიათ.
მას შემდეგ ბევრა წყალმა
ჩაიარა, ბიბლიოთეკის წიგნდმა
ღონდმა დღესთვის 500 ათას
მიადწია, მაგრამ მისი შენობა
70 წიგნიან ბიბლიოთეკაზე ბე-
ვრად უარესი თუ არა ბევრად
უკეთესი არაფრით გახ-
ლავთ (სხვა საიობია, რამოდ-
ნად სპირითა ჩვენი ქალაქის
ცენტრში ამდენი ბიბლიოთეკა,
ამის გადაწყვეტას ცოცხალ
სპირიტებს). ოც წელზე მეტია
ახალი და ძველი ხელმძღვანე-
ლობა შენობას გვირბდება;
ახალს არაფერს ვიტყვი, რომ
დაპირება დაპირებად რჩე-
ბოდა და რჩება და დღეს ბიბ-
ლიოთეკა სანიჭადულო მოსახე-
ლის—აკვი წერეთლის იუბილე-
ის ჩამგრეული იატაკით, წვიმის-
გან გაპიანებული ბერიით და
ნესტისა და თავებისაგან გან-
ადგურებული წიგნალი ფონდით
ხვდება.
მოდა, ქალაქკომის შენობაში,
ხალც წერილის ავტორები
შენობის კულტურის ცენტრისთვის
გადაცემას ვარაუდობდნენ,
ახლათ გასაკვირი არაფერია,

გამარჯვებას მოიპოვებდა, მაგ-
რამ მოვახსენებთ თუ რა ხდებ-
და დღეს.
ქალაქკომის იმას გვიმტკიცებ-
და, რომ ეს შენობა ცუ-ს ბა-
ლანსზეა და მას უფლება (1)
არა აქვს გადასცეს სხვას —
სინამდვილეში კი რაც შეეხება
ცუ-ს ბალანსს — გიპასუხებთ,
რომ რაც საქართველოშია, უძრ-
ავ-მობრძე ქონება ქართველი
ერის საკუთრებაა, იგი არც
ქალაქკომიტეტს ეკუთვნის და
არც. კრემლს უბოძებია საქარ
თქელოსთვის.
თუკი ცუ-ს ბალანსზეა შე-
ნობა და შიგ არაფერ შეიშება
მასწავლებელთა დახელოვნების
ინსტიტუტი ცუ-ს რომელი გან-
ყოფილება? (თუშევა ჩვენ არა-
ვითარი პრეტენზია არა გავქვს
კულტურის ცენტრში ეს ინსტი-
ტუტიც იყოს). ეტყობა ქალაქ-
კომიტეტს უფრო პრესტიჟულად
ენკენებათ აღნიშნულ ინსტიტუ-
ტთან შენობის თანაზიარება).
შავშვთა სამხატვრო სკოლას—
რომელიც ღამისაა შინასთან
გასწორდეს— დროებით სარგებ-
ლობისთვის აშენებულ ბეტონდა-
სხმულ საპარკმახეროს პირი-
დაზთან, ბიბლიოთეკისთვის კი ჭერ
არაუქმებული აგროსამშენებლო
გაერთიანების ოთახები გამოუყ-
ვიათ... ამაზე ეტყვიან — სასა-
ცილო, სატირალი რომ არ იყოს
სი!
შეიხვეწეთ— გეო და ბერო,
განსჯა საკითხისა თქვენთვის
მოგვიწვია!
აკვი წერეთლის სახელობის
ზუგდიდის რაიონის ცენტრალ-
ური ბიბლიოთეკის კოლექ-
ტივის სახელით,
ცინალ შავშვიტი,
შანი კალანდია.

შემოდგომის პირველ-დ რუს-
თაველზე გაიგებ.— ამბობს პოე-
ტი. გვაპათიოს ამ მშვენიერი მე-
ტაფორის ავტორმა, თუკი საშე-
მოდგომო შთაბეჭდილების ეპი-
ცენტრად ამგერად საოცრად
პროზულ ფენომენს საკლდეურ-
არეო ბაზარს მივიჩნევთ. სხვა-
თაშორის, დღემდე ვერვინ ვერ
შეძლო სრული სიუსტით ამოე-
კითხა და დაემტკიცებინა ამ
ცნებაში ჩადებული აზრის უტუ-
ყარობა. საქმე ისაა, რომ ჩვენი
დროის თვალბილულ პარადოქსს
ყველა თავს არიდებს. არადა
რბა საკომმუნურნოა, თუ მანდ
კომმუნურნობის დოკტრინის ნა-
ტმალიც კი არა ჩანს? პრო-
უტეტებს ყიდაონ ჩვენი მარჯვენა-
დალოცვილი გლეხები, რომლებ-
ხიც ყუბადარბული საკომმუ-
ნურნო ბიუროკრატული მარწ-
უხებისაგან თავის დაძვრენას
ასე თუ ისე ახერხებენ ხოლმე
და საკუთარ წაკვეთზე წვა-და-
გვიტა და ქახირით მოწოდულ
მოსავალს მუშტარს ხთავაზო-
ბენ.
ჩვენი გამოცდრელებული სხე-
პოური მალაზიების შემხედვარე
ადამიანები სამართლიანად წუბ-
ან და შფოთავენ: ეს ბაზარი
რომ არ გვქონდეს, რბა გვე-
შველებოდა, ხომ ამოგვძვრებო-
და შიმშილისაგან სულიო იტყ-
ვიან და აბსოლუტურად მართ-
ალიც არიან. მაგრამ დახე-
უბედურება? ბაზარი, მართა-
ლია თვალისმომჭრელად ბრჭყე-
ალებს, გიზიდავს და გაბრუ-
ებს, მაგრამ მის დახლებუ-
დაწყობილ ხორაგულსა და
მომხმარებელთა მოთხოვნებს
ეს შორის წარმოქმნილი ასტრო-
ნომიული დისბალანსი ვერაფ-

რით ვერ დაგაყენებს საშემო-
დგომო განწყობილებათზე.
ბაზარი ჩვენი მღელვარებისა,
— ეს ფრთიანი ფრაზა ბევრ
ტკივილს, შიშს, გაკვირვებას
იტევს. ჯიბეზე ქესტად მყოფი
მოქალაქის გუნება-განწყობილე-
ლებათ იგი მართლაც რომ
მომაკედინებლად მოქმედებს. აბა
წარმოიდგინეთ ასეთი სურათი,
რომელიც სასურსათო დეფი-
ციტით გამოწვეული უმძაფრესი
გუნებების გამოსატვის პროარდი
ნაღურ პირობებს ხადებს: ყველი
ჩვენი ოდნური, მამაპაპათაგან
წანადრეცი სულუგუნე ღამის
20 მანეთის ზღვარს გადასცდეს.
ამასწინებზე საოცრად უსიამო,
გულის დამაღონებელი ფაქტის
მოწმენი გახლებით, სხვას რომ ეამ-
ბნა, არ დაევიერებდით. ყველის
ფანა 20 მანეთს გადააქარბა.
გროგნებული მოქალაქენი ამაოდ
ეაჭროდნენ გამყიდველებს რამ-
ღენიმე მანეთის დაკლებას. ხო-
ლოს საქმე იქამდე მივიდა, რომ
სუსტნერებთან მოქალაქეთა ერ-
თმა ჯგუფმა დაარბა დახლი
ამ სიტყვის სრული მნიშვნელო
ბით. გულის შემტვერელი იყო
მყარად-მოყარილი სულუგუნების
ცქერა, რომლებიც ამ ორიოდ
წუთის წინ გამომწვევად ელაგა-
თეთრი წინასაფრიათი დედაცე-
ბის წინ და... ახლა კი ადამი-
ნური ხიხახაკის, ემოციების
აფორების სახაბად ქვეულოყო,
მოდით ახლა და ჩვენ და
თქვენ, მკითხველო ერთად აგს-
ნათ ის შევანიშნი, რაც ამ და
სხვა მსგავს ექსციტებს წარმო-
ბებს ჩვენს მარჩენალ ბაზარში.
თუ ვინმეს ბგონია, რომ ახლად
მართალი გლეხკაცი უკიდებს
ცეცხლს თავის ნაჭირნაბუღებს,
ძან ცდება. ეს ის ხალხია,

ვინც დილაუთენია კორდოშ
ქმნის ბაზრის მისასვლელბთა
და იაფად დაკეთებებს ხელს
ხორავით დატვირთულ გლეხო-
ბას. და ეს განუწყვეტელი, მია-
რად სარტს გამოდევნებულ
ქარ-ვაჭრები, ხოლომონ ასაკის
მეჭადუნელები მუშავებენ
ღებთან ბატონ-პატრონი სავს
რისა იხინ აჯანონებენ კახა-
როფულ ფანებს პროდუქტებს
არაფრად ენაღებებათ თანაგო-
რი დეფიციტებით გულუგუნე-
ბული შიმშილებს ხედა. დი-
სხვამდე მწყრილად მყოფი ეს
განიგდელილები წარბაზს სწე-
კულირებენ დროის მარტ ბოტ
ანთ უჩვეულო სიძველეს.
ჩვენ შორის ვართ ამ რბა
საგან, რომ სიჭარბის მარცხედ
შოლოდ იხინ დახანაობ, ყოა
ფეთხედ ამის მიწერილ სარგლი
წარმოების მანძილ სისტემას
სიღრმეებში მიადგენა. მაგჩამ
ქორვაჭარიც რომ შიმშილეთ
საოჯახო ბიუტებს რადებდაც
შემოსწლია, ესეუ უდაოდ რე-
ლონა. და ამ ოქტეტეტეტეტ
მთელი სიმწვეავით გაიზნის ყოა
ხვა სითო იტყირბა ბაზარს
ხელმძღვანელობა და შინაგან
საქმეთა სხვესამსახური, რომც
ლოფ აქ წესრიგის გამტკიცებ-
ებალეათ?
რბაქცია ამეფილენებს, რომ
ეს უთანასკენი დასმულ კო-
თხვას დროულ და დამაჭრენედ
მასებს გასდებენ.
ბაზარი „ლოშის“ რამა-
ცია.

რბაქტორი
აკ. შავშვიტი.

მეუღლე ქუმბერ ბენდილიანი,
შვილები: ზაზა, ვერიკო დები:
ნელი. მზია, მზა ბორისი, რძლები
ნაირა კვარაცხელია, ნელი სა-
პოტნიკი, მედეო ქავთარაძე,
სიძეები: ბუხუტი სახური, აზი-
რან ჩიქოვანი. კახა შამთაგა,
შელო გულნარი. მისწვილები:
იანბო, ქაბუკი, თენგიზი. მარინა
ჭურღლები. დისწვილები: გო-
ეკ კოდუბი. შელიწვილები:
დოდო, ქაბუკი ჩიქოვანი. ირმა.
მათი ხანგრები, დედანწვილები,
მაშინაწვილები, ბიძაწვილები,
ასლო ნათესაები იფწვიბიან
წათელა ბიჭტორის ასულ
ჭურღული-ბენდილიანი
გარდაცვალდა. პანაშიდი 22,
23 ნოემბერს. გამოსწვიბა 24
ნოემბერს 15 საათზე, თბილისი
კოსტაის 49, მეორე საღარბაშო,
შეჩქეს ბარათული. (ყოფილი
ლენინს 67).

შვილები: ზოტა, გოგოლა. ქე-
ჩუჩა მორგოშვი ა, რძალი შურა
კვარაცხელია, შვილიწვილები: ვა-
სო, ნარგისა. ნანა. მადა მორგო-
შვიბა. რუგაბი. შედეა კოტისა.
შვია ენარბები, ლალი შელოა.
მარადი წაყოფი, ხიძიები: ალი-
ოშა ესართია. ლათო მღიდღლოძე,
რობბონ გვენტუქე. მარაწვი-
ლი ლელა წარგოშია, მისწვი-
ლოები ბაბუში, ყორა თათუში.
მარგო ხუნჯაურები იფწვიბიან
სონია ქოჩოს ასულ
მორგოშია-ხუნჯაურთას
გარდაცვალდა. პანაშიდი 22,
23 ნოემბერს 6 საათზე. დარბა-
ლვა 24 ნოემბერს სოფ. კოქში.
თამარ და ჭიჭიბუ შამთორეში
ზაილა და ქველ ქავიები. ალი-
ოშია სოსელია იფწვიბიან ბი-
ძაწვილის
შოთა იონას ძე გოგაან
გარდაცვალდა.

მეუღლე ცილა, დედა დუში
შვილები: დემური, მამუკა, ინეზა,
გოგები, და მოკონა, რძლები:
იანა ჩხეტია, ზეინა, კუმულა-
რია, ნინო კანკია, სიძეები ლუდა
ჯალიღონია, რობერტ მალანა.
შვილიწვილები: შოთა, ნანა,
ირაკლი გოგები, მია, რობერტი
მალანები, მისწვილები: ბესიკი,
ციოკი, ინგა გოგები. დისწვი-
ლები: ეთერა, ნანული, დათო
ჯალიღონები, დედა დუნიამ, ბი-
ბა ბაგრატი ზარანოები, ცოლის
დები: ელოია, ნანი, ქეთო, ცო-
ლისძმა ზაურ ხაფაგება, ქვის-
ლები: შოთა თიჩქა, ნოდარ
მეგია, შხალები: მერი, დეო
ქეშულარიები, ნანული, რინდი-
კო კანკიები, მერა, ყორა მალა-
ნები, ბიძაწვილები, მაშინაწვი-
ლები, ასლო ნათესაები იფწვი-
ბიან
შოთა იონას ძე გოგაან
გარდაცვალდა. პანაშიდი 21,
22, 23 ნოემბერს. დარბალვა
24 ნოემბერს. გამოსწვიბა 4 ხ-
ათზე სვანეთს ქ. 2-დან
აკლო ელენე და ქიჭიკო გვა-
რამია შვილებით კახა და რინ-
ით იფწვიბიან მისწვილს
მურადი დუღუნის ძე გვარამიან
გარდაცვალდა.
შანი წინაგაგა ოჯახით იფწვიბი:
დემურ დუღუნის ძე გვარამიან
გარდაცვალდა და თანაზიბო-
ბას უცხადებს განსწვილებლის
ოჯახს.

მისწვილები: გოგი, შუქერ
ცხაკიები. დისწვილები ტატია
ნა, დინა მეუნარგები, წელი
კაკო, ლალი ჭანტულები, რძლები
რისა, ცილა, ლელა ცხაკიები.
ეუნა, ლორა ჭანტულები, ვალია
მეუნარგია. სიძე დურუ მაქაე-
რია ოჯახებით იფწვიბიან
ვინა გორგის ასულ
ცხაკია-შოგირაძის
გარდაცვალდა. პანაშიდი 20,
21 ნოემბერს. დარბალვა 22
ნოემბერს ქ. ზუგდიდში, გამო-
სწვიბა ტელნანის ქ. 13-დან 15
საათზე.
მეუღლე ლუბა ჩაკვტაძე, შვი-
ლები: ნანული, ეთერი, ოლია ბე-
რულაბები. და ტატიანა, მმა
ილიოშია, შვილიწვილები: ირმა,
ნიკა, ნათია, შორენა, აკაკი. თ-
ნიკო, რძლები: მანანა ფაცური
ჭულევა გოგოლაშვილი, მარინა
ცაუა, სიძეები რთინ ბაპაგა,
კოტე დათიშვილი, ოშანგე ნაწე-
ყბია. არდაშელ ქარაგა, ლე-
ვანი (დავა, რეზო კალანდია, დის
წვილები: გოგოლი, ლამარა,
ფოთლი არჩილები მისწვილ-
ები: ქეთინო, ლუბი, ნორი,
ცილისდა ზურა. ცოლისძმები:
ალიოშია, სერგო. შხალები: გუ-
ლი. თორა ფაცურები, რიმა
პაპაგა, შურა დათიშვილი, ბიძ-
ანწვილები, მაშინაწვილები, ასლო
ნათესაები ოჯახებით იფწვიბი-
ან, რომ გარდაცვალდა
აკაკი ცაკო ანტონის ძე
ბერულავა
პანაშიდი 21, 22, 23 ნოემბერს.
გამოსწვიბა 24 ნოემბერს 3 სა-
ათზე. 1. ზოდიდი, გოგებაშვი-
ლის ქ. 18.

მეუღლე ნანი, დედა ვარო, მამა
დუღუნე, დები: ინეზა აღნაზი,
მები: რამინი, ჯუმბერი, სიძე
რენო ჭანაშაი, დისწვილები: და-
თა, ელენე ჭანაშაი, სიძარბი
დერიკო ძიგუა, სილდერი ლამარა
ცაკოა. ცოლისდები ნანა, მია,
თექია, მანანა, ირინა, ცოლის-
ძმა დინა, მაშინაწვილები თანარა,
ლუნა, დეიღები: ვერა, ზუცა
ქარაგები. ბიძები: ჰიქო, შა-
ლიკო გვარამები. ვანიჩა ქე-
ულია, ამური მიქაუა. ბიკოლიბი:
გოგო, ლამარა, ბიძაწვილები:
მერაბი. მურადი. ნანა. კახა, რო-
ნი გვარამები, გურამი, იაკობი,
ნაორი. ლუსია, მერკო, ზაირი,
ნლო. იაჭვი, ნატარალი ქარა-
გები, მაშინაწვილები: დემური,
დარბადა კაკულიბი, მამოკი
კოტალია დედინაწვილები: ზა-
ურა, დორიკი, ილო შონები
ირჩიბიან
დემურ დუღუნის ძე გვარამიან
გარდაცვალდა. პანაშიდი 21,
22, 23 ნოემბერს. დარბალვა
24 ნოემბერს ტყვიანში.
შხალები: ნანული, რინდიკო
კანკიები, მერი, ვაქა კიმულა-
რიბი ოჯახებით იფწვიბიან
შოთა იონას ძე გოგაან
გარდაცვალდა და თანაზიბო-
ბებ განსწვილებლის ოჯახს.
პირველი მისის ქინის მსოგ-
რებლები თანაზიბონ ალიკო
კირთაძის ოჯახს ბიძაწვილის
ჭამბულო შოთა ტონის ძე კირთაძის
გარდაცვლების გამო.